

عنوان مقاله:

سازوکار ملی ترویج علم در ایران؛ با تمرکز بر سیاست گذاری و پیاده سازی

محل انتشار:

مجله سیاست علم و فناوری، دوره 4، شماره 3 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

آزاده حیدری

محمد حسن زاده

نجلا حریری

فاطمه نوشین فرد

خلاصه مقاله:

به منظور تعیین بهترین شیوه سیاست گذاری و پیاده سازی فرایند ترویج علم در کشور، ارائه سازوکاری ملی با توجه به چالش ها، ضروریات و نیازهای یک کشور اجتناب ناپذیر است. در این پژوهش تلاش شده است به طور ویژه، به این مهم پرداخته شود. بدین منظور جامعه پژوهش شامل ۶۰ نفر از صاحب نظران حقیقی و حقوقی در کشور که هریک به نوعی برای ترویج علوم در کشور فعالیت می کنند مورد مراجعه قرار گرفته اند. داده ها توسط تلفیقی از روش های پژوهشی اعم از اسنادی-کتابخانه ای و پیمایشی گردآوری شده است. ابزار گردآوری داده ها، پرسشنامه (محقق ساخته) و روش نمونه گیری، هدفمند و گلوله برفی بوده است. تعیین بهترین شیوه سیاست گذاری و پیاده سازی ترویج علم در کشور همزمان با ترسیم و تعریف سازوکار ملی ترویج علم، یکی از مهمترین نکات مورد نظر در این مقاله بوده است. قابل ذکر است پس از جمع آوری و تحلیل داده ها و ترسیم سازوکار اولیه، تعدادی از صاحب نظران در طرح پرسش از خبرگان (دلفی) شرکت کرده و به بازبینی، اصلاح و تایید سازوکار پرداختند. به منظور شناسایی بهترین روش های به کار گرفته شده و الگوگیری از روش های موفق سایر کشورهای پیشرو در این زمینه، مطالعاتی در سطح بین المللی نیز صورت گرفته است. تحلیل یافته ها نشان داد که «سیاست گذاری متمرکز ملی (شورایی و هیات امنایی) و پیاده سازی غیرمتمرکز» بهترین شیوه برای سازوکار ملی ترویج علم از دید پاسخگویان است. طبق این مدل از سیاست گذاری، شورایی از سیاست گذاران به سیاست گذاری کلان می پردازند و سایر نهادها نیز ضمن تعامل با این شورا، به پیاده سازی فرایندهای ترویج علم می پردازند.

کلمات کلیدی:

ترویج علم، سیاست گذاری، پیاده سازی، سازوکار ملی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1708745>

